

Sygn. akt I C 1579/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Daria Ratymirska

Protokolant: Daria Paliwoda

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 stycznia 2016 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa P. S. (1)

przeciwko M. O.

o zapłatę kwoty 10.000 zł

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

P. S. (1)wniósł pozew przeciwko M. O.o zapłatę kwoty 10.000 zł, tytułem zadośćuczynienia za krzywdę, związaną z nieudzieleniem mu należytej pomocy lekarskiej w dniu 7 lipca 2015r. i niewydaniem odpowiednich leków przeciwbólowych w Zakładzie K., gdzie powód przebywa, jako osoba pozbawiona wolności, a pozwany jest zatrudniony, jako lekarz. Powód podał, że cierpi na dolegliwości bólowe lewego biodra i w związku z tym, w dniu 7 lipca 2015r. zgłosił się do lekarza chirurga, zatrudnionego w Zakładzie K., jednak pozwany odmówił mu udzielenia pomocy, oskarżając o wymuszanie lekarstw i symulację, nie podał mu leku o nazwie spasmalgon, mimo że ten lek dotychczas pomagał powodowi. Zdaniem powoda, lekarz powinien wierzyć pacjentowi na słowo, bo to, czy go boli, wie tylko powód.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa, zaprzeczył twierdzeniom powoda, zarzucił, że w dniu 7.07.2015r. powód zgłosił się do niego, jako lekarza, w celu podania mu konkretnie leku o nazwie spasmalgon, przy czym poruszał się samodzielnie, bez ograniczeń. Powód co kilka dni, dość często przychodził po leki przeciwbólowe. Pozwany podał, że w tym dniu odmówił powodowi podania tego leku (w zastrzyku), poinformował o kontynuacji leczenia przeciwbólowego w tabletkach. Pozwany zaprzeczył, aby wyraził brak szacunku wobec powoda jako człowieka i pacjenta, aby nazwał go symulantem. Wskazał, że jego zaufanie do osadzonych jest bardzo mocno ograniczone, ponieważ nadużywają leków, a także handlują nimi na terenie Zakładu karnego. Podał, że lecząc pacjenta opiera się na wykonanych badaniach, doświadczeniu i tym, co faktycznie stwierdza.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód jest osadzony w Zakładzie K., gdzie odbywa karę pozbawienia wolności. Pozwany jest zatrudniony w tej jednostce jako lekarz, o specjalności z chirurgii. Poza nim pracują tam, jako lekarze, G. C.i J. K.. Powód często zgłaszał się do lekarza, podając dolegliwości bólowe kręgosłupa i lewego biodra. Otrzymywał doustne leki przeciwbólowe, przeciwzapalne, rozluźniające mięśnie, oraz był mu też podawany doraźnie w zastrzyku lek o nazwie spasmalgon.

W dniu 7 lipca 2005r. powód odbył podróż do W., gdzie wykonano mu badanie RTG kręgosłupa Odc. L-S i stawów biodrowych, w wyniku którego stwierdzono u powoda minimalne lewoboczne skrzywienie kręgosłupa oraz brak zmian w stawach biodrowych.

W tym samym dniu w ZK (...) zgłosił się do pozwanego, jako lekarza chirurga, w celu otrzymania spasmalgonu w zastrzyku, twierdząc, że nie pomagają mu doustne leki przeciwbólowe. Powód poruszał się swobodnie i samodzielnie. Pozwany odmówił mu podania spasmalgonu, informując o kontynuacji leczenia za pomocą środków przeciwbólowych doustnych. Powód samowolnie opuścił gabinet, bez zbadania.

Powód miał przeprowadzone badania specjalistyczne w zakresie zgłaszanych dolegliwości bólowych biodra. Pozwany skierował go też na konsultację neurologiczną, w wyniku której zalecono powodowi zabiegi rehabilitacyjne. Powód odmówił poddania się rehabilitacji. Nadal zgłaszał się w ambulatorium w celu uzyskania leków przeciwbólowych.

Dowód:

książka zdrowia osadzonego, prowadzona w Zakładzie K.;

wynika badania RTG z dnia 7.07.2015r., zaświadczenie lekarza neurologa D. P. (1) z dnia 21.08.2015r. (w książce zdrowia powoda);

zeznania świadków: G. C. (k-100), J. K. (k-101);

częściowo zeznania świadków D. P. (2) (k-53v.-54), P. S. (2) (k-54);

zeznania powoda (k-101v.);

zeznania pozwanego (k-102).

Sąd zważył, co następuje:

Warunkiem koniecznym odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego, na podstawie art. 415 kc, jest łączne spełnienie następujących przesłanek: bezprawności działania lub zaniechania, winy, wystąpienie szkody oraz związku przyczynowego między bezprawnością działania lub zaniechania a szkodą poniesioną przez powoda. Obowiązek naprawienia szkody łączy się więc jedynie z takim działaniem pozwanego, które jest niezgodne z prawem. Ciężar dowodu w tym zakresie spoczywał, zgodnie z art. 6 kc, na powodzie. W rozpoznawanej sprawie Sąd nie stwierdził, aby zachowanie pozwanego nosiło znamiona bezprawności, która jest konieczną przesłanką jego odpowiedzialność (obok winy, szkody i związku przyczynowego).

Na lekarzach ciąży ustawowy obowiązek wykonywania zawodu zgodnie ze wskazaniami aktualnej wiedzy medycznej, dostępnymi metodami i środkami zapobiegania, rozpoznawania i leczenia chorób, zgodnie z zasadami etyki zawodowej oraz z należytą starannością (art. 4 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty [t.j. Dz.U.2015.464]). Cytowany przepis odnosi się do staranności zawodowej lekarza, która powinna być należyta, właściwie dobrana do kwalifikacji danego lekarza, jego doświadczenia i sytuacji, w której udzielana jest pomoc osobie tego potrzebującej. Postępowanie lekarza w danej sytuacji należy oceniać z uwzględnieniem całokształtu okoliczności istniejących w chwili dokonywania zabiegu medycznego, a zwłaszcza tych danych, którymi lekarz dysponował albo mógł dysponować, mając na uwadze wymagania aktualnej wiedzy i nauki medycznej oraz powszechnie przyjętej praktyki lekarskiej (tak: wyrok SA we Wrocławiu z dnia 24.01.2014r., I ACa 1370/13, LEX nr 1469481).

Sam fakt, że pozwany, jako lekarz zatrudniony w Zakładzie K., odmówił osadzonemu tam powodowi podania konkretnego leku przeciwbólowego (spasmalgonu), po który powód zgłosił się w dniu 7.07.2015r., nie może rodzić odpowiedzialności pozwanego na podstawie przepisu art. 415 kc. Niezależnie od tego, że działanie pozwanego nie nosiło obiektywnie znamion bezprawności, powód nie wykazał również wystąpienia samej szkody (krzywdy), w rozumieniu art. 361§2 kc, oraz nie udowodnił związku przyczynowego między działaniem lub zaniechaniem strony

pozwaney a hipotetyczną szkodą. Brak bowiem jakichkolwiek dowodów, potwierdzających wywołanie u powoda rozstroju zdrowia na skutek niepodania mu leku o nazwie spasmalgon. W konsekwencji nie wystąpiły przesłanki do przyznania powodowi zadośćuczynienia – na podstawie przepisów art. 445§1 kc w zw. z art. 444§1 kc). w zw. z art. 415 kc (z tytułu odpowiedzialności deliktowej).

Odmowa podania powodowi konkretnego leku, po który zgłosił się do lekarza w dniu 7.07.2015r., nie stanowi także naruszenie dóbr osobistych (godności) powoda przez lekarza i nie uzasadnia odpowiedzialności pozwanego na podstawie art. 24 i 448 kc. Miarodajnym nie będzie tu subiektywny pogląd powoda, lecz wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego. Jak ustalono, powód stosunkowo często korzystał z pomocy lekarskiej w Zakładzie K., gdzie m.in. otrzymywał leki przeciwbólowe na zgłaszane dolegliwości bólowe kręgosłupa. Jak sam przyznał, jeździ na wiele badań, zażywa dużo lekarstw, jest chory na astmę, ma padaczkę pourazową, niedrożność żył, jest narkomanem. Ustalono ponadto, że wobec zgłaszanych dolegliwości, skierowany został przez pozwanego na konsultację neurologiczną, a następnie na rehabilitację, której powód się nie poddał, a która – zgodnie z zeznaniami świadków G. C.i J. K.i pozwanego, oraz opinią lekarza neurologa - była obiektywnie uzasadniona w sytuacji, gdy dotychczasowe leczenie, za pomocą doustnych środków przeciwbólowych nie przynosiło według powoda poprawy. Powód miał więc zapewnioną opiekę medyczną, przy czym, w razie zgłoszenia pilnej potrzeby, doprowadzany był do lekarza poza grafikiem. Zarazem, na podstawie przeprowadzonych w sprawie dowodów, nie można uznać, aby zachowanie pozwanego było obiektywnie niezgodne ze wskazaniami współczesnej wiedzy medycznej, czy też nieprawidłowe, przy uwzględnieniu surowych wymagań stawianych lekarzom w zakresie profesjonalizmu postępowania (art. 355 § 2 k.c.). Przy ocenie postępowania lekarza należy też mieć na względzie oczekiwanie nienarażenia pacjenta na pogorszenie stanu zdrowia. Uzasadnionym było także ograniczone zaufanie pozwanego lekarza do pacjentów, osadzonych w zakładzie karnym, gdzie wydawane lekarstwa wykorzystywane były często niezgodnie z przeznaczeniem, jako środek płatniczy i odurzający. Zasadna była ponadto ostrożność pozwanego lekarza wobec życzeń powoda odnośnie sposobu jego leczenia, w sytuacji, gdy stwierdził on u powoda skłonność do agrawacji (tj. celowego wyolbrzymiania objawów chorobowych, w celu osiągnięcia subiektywnych korzyści). W okolicznościach sprawy nie można uznać, aby działanie pozwanego lekarza odbywało się poza granicami określonymi porządkiem prawnym (art. 4 ustawy z 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry), przy czym brak jest też obiektywnych podstaw do uznania, że jego zachowanie w dniu 7 lipca 2015r. stanowiło poniżające traktowanie, rodzącego obowiązek wypłaty zadośćuczynienia na podstawie art. 24 kc w zw. z art. 448 kc.

Wbrew twierdzeniom powoda, jego subiektywne przekonanie o właściwym sposobie leczenia i chęć zaspokojenia potrzeby zażycia konkretnego leku, nie rodzą po stronie lekarza obowiązku stosowania takiego sposobu i wydawania konkretnych lekarstw na żądanie powoda. Mijałoby to się zupełnie z celem wykonywania zawodu lekarza, który – zgodnie z powołanym wyżej przepisem - ma obowiązek wykonywania swojego zawodu zgodnie z aktualnym stanem wiedzy medycznej, dostępnymi mu metodami i środkami, ma obowiązek przestrzegania zasad etyki zawodowej oraz wykonywaniu czynności zawodowych przy zachowaniu należytej staranności. Nie można zgodzić się z powodem, że zachowanie pozwanego w dniu 7 lipca 2015r., polegające na odmowie podania powodowi spasmalgonu w zastrzyku, naruszało którykolwiek z tych obowiązków. Dowody przeprowadzone w sprawie nie pozwalają na stwierdzenie bezprawności działania pozwanego lekarza, który, wykonując swój zawód musi opierać się na obiektywnych wynikach badań, doświadczeniu, wiedzy medycznej, a nie wyłącznie uwzględniać subiektywne skargi i życzenia pacjenta.